

bygge Fæstningen, saa vil Alles Interesse kræve, at man søger Midler, hvorved det Hele kan faa virkelig Betydning; og der gives da intet andet Middel end at skabe os en staaende Hær, hvadenten den skal bestaa af leiede Folk eller af Vernepligtige med fleraarig Tjeneste i Fredstid. Man vil med logisk Nødvendighed føres dertil, og det er utillabeligt at foretage begyndende Skridt af saa overordentlig Betydning, naar man ikke paa Forhaand har klarat sig deres hele Rækkevidde. Stedetfor „Folket i Baaben“ vilde man faa en Militærstat, der havde Fæstningen Kjøbenhavn som sin Domaine.

De Forandringer i Hærordningen, som Krigsministeriet for Tiden tror at kunne lade sig nøie med, vare ifjor anslaaede til en aarlig Beføstning af ca. 400,000 Kr., iaar ere de allerede beregnede til omtrent 500,000 Kr. Hvad en „Omdannelse af hele vort Krigsvæsen fra Grunden“ med en formentlig Fredsstyrke af ca. 10,000 Mand vilde koste, skal man ikke forsøge at beregne, saa meget mindre som noget Saadant ogsaa af andre Grunde vil møde uovervindelig Modstand.

Hvad de aarlige Udgifter angaar, ville disse utvivlsomt noget kunne formindskes ved en Reduktion af Flaadens Kammer og Materiel. Tanken om samtidig med Kjøbenhavns Befæstning at fremme Flaadens Udvikling maa naturligvis falde bort tilligemed Opgivelsen i Almindelighed af Forsvarsforanstaltningerne i første Linie. Det er kun saalænge Sagen kan nøies med at være et Diskussionshema, at man overhovedet kan finde Tilfredsstillelse ved at dvæle ved saadanne Forestillinger, forsaavidt de stilles op samtidig med Kjøbenhavns Befæstning. Krigsbestyrelsen har da ogsaa givet et Fingerpeg i denne Retning, naar den foreslaar, at Flaadestationen ved Algeresund først skal paabegyndes om 5 Aar, idet man gjør Regning paa, at Flaaden med sin nuværende Styrke vil være bunden til Kjøbenhavn. Flaadens Opgave vil imidlertid hyderligere kunne indskrænkes til som et flydende Artilleri at støtte

Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden, at besørge og forsvare Minespærringerne, og at forsøge leilighedsvis at bryde Blokaden for at skaffe Proviant til Fæstningen. Til at løse disse Opgaver behøves ikke fuldt ud den nuværende Flaadestyrke, men dens Materiel bør udvikles i anden Retning, saa at det væsentligst kommer til at bestaa af pantsrede og upantsrede Kanonbaade, flydende Minestationer og nogle enkelte meget hurtige Blokadebrydere, der dog ikke behøve at være pantsrede, da de ikke skulle indlade sig i nogen Kamp, men netop undgaa en saadan.

En saadan Omdannelse af Flaaden og Indskrænkning af dens Virkefæds vilde vistnok kunne lade sig gjøre, men det danske Orlogsflag vilde væsentligst være viist bort af Havet.

Vi skulle kortelig sammenbrage den ovenfor givne Fremstilling saaledes:

1. Arbejdet for Kjøbenhavns Befæstning begyndte overfor Rigsdagen særligt fra det Tidspunkt (1872), da Regeringsmagten ophørte at forudsætte Forstaaelse med Folkethinget. Ogsaa paa dette Omraade er det nødvendigt at vende tilbage i det gamle Spor og regne med, hvad der overhovedet er muligt.

2. Omfanget af og Beføstningen ved Kjøbenhavns Befæstning har allerede i Løbet af det spundne Aaar viist sig at voge efter en saa overordentlig Maalestok (20—30—50—80—100 Millioner Kr.), at det er aabenbart, at Planen selv indeholder en Opgave, der overstiger Landets Kræfter. Heller ikke det nu foreliggende Udskast indeholder den endelige Plan.

3. Selve det færdigt byggede Anlæg viser sig for vore Kræfter at være et Baaben for tungt at løfte, idet Krigsberedskabet i alle Henseender (Forstandsninger, Sløfninger, Proviantering, Troppefald m. m.) hviler paa Forudsætninger, som man ikke kan stole paa ville indtræde.